

Udvalget billiger, at Forslaget lader Afleveringspligten hvile paa Bog- eller Kunsttrykkeren og paa ham alene. Til ham maa da Bibliotekerne holde sig, naar de ville gøre et personligt Ansvar gældende. Forslagets § 3, der overensstemmende med den gældende Ret hjemler dette, foreslaas derfor bibeholdt uændret. Derimod har man fundet, at den Ret til at faa Frieksemplarerne udleverede som Ejendom, der — ligeledes overensstemmende med den gældende Ret — hjemles ved § 4 i Tilfælde af Trykkerens Død eller Fallit lige over for dennes Bo, bør udvides til at gælde ogsaa i det Tilfælde, hvor Forlæggeren er kommen og endnu er i uretmæssig Besiddelse af disse Eksemplarer derved, at Trykkeren har afgivet hele Oplaget til ham uden at opfylde sin Afleveringspligt eller at tilbageholde de fornødne Eksemplarer til dens Opfyldelse. Retten til at faa Frieksemplarerne udleverede i dette Tilfælde af Forlæggeren eller hans Bo er fuldt forenelig med, at Forlæggeren staar uden for Afleveringspligten og det med dens Forsømmelse forbundne Ansvar. Den er saa meget naturligere, som Bibliotekerne end ikke altid ved Køb vilde kunne erhverve de paagældende Eksemplarer. Heller ikke kan en saadan Bestemmelse svække Trykkerens Ansvarsfølelse. Ansvarret mod ham vil og bør gøres gældende samtidig med, at Bibliotekerne hævde deres Ejendomskrav hos Forlæggeren. Bestemmelsen medfører endelig ingen Fare for Handel og Vandel, idet Udleveringsretten kun gælder Forlæggeren eller hans Bo og saaledes bortfalder, naar en Afhændelse, der umuliggør Udleveringen, har fundet Sted. Paa disse Betragtninger er Ændringsforslaget Nr. 3 grundet.

Udvalget foreslaar — ved Ændringsforslaget Nr. 4 — at give § 5 en noget fyldigere Affattelse. For Bibliotekernes Skyld finder man det rigtigt særlig at nævne som Genstand for ministeriel Indskærpelse de i Litra a. berørte Øvrighedspligter, uden hvis Opfyldelse Bibliotekerne ere ude af Stand til at kontrolere, at Afleveringspligten sker Fyldest. For Biblio-

Udvalgenes Betænkninger m. m.

tekernes og Trykkeriernes Skyld er det dernæst af Vigtighed, at ministerielle Bestemmelser drage den nøjagtige Grænse for Afleveringskravets faktiske Udøvelse. Afleveringspligten, saaledes som Forslagets §§ 1 og 2 formulere den, omfatter i og for sig en talløs Mængde Sager, som Bibliotekerne ingen som helst Interesse have i at modtage, og hvis Aflevering blot vilde forvolde dem og Trykkerierne aldeles unyttigt Besvær, f. Eks. ved den store Mængde Blanketter, der kun indeholde en trykt Ramme, som først faar Betydning ved at udfyldes, og de endnu hyppigere forekommende Tryksager, som blot indeholde Angivelser, sigtende til Betegnelse af Personer, Firmaer, Varer eller andre Ting (Visitkort, Adressekort, Vareposer o. a. lign.). Alle Parter ere interesserede i, at Afleveringspligten ikke gøres gældende med Hensyn til alle slige Tryksager. Men det er tillige af Vigtighed, at Grænsen drages saa bestemt og detailleret, at der ikke bliver Rum for tvivlsomt Skøn. Dette kan kun ske ved ministerielle Bestemmelser.

Ændringsforslagene under Nr. 5 og 6 sigte til at afhjælpe nogle tekniske Mangler ved Forslagets § 6. De trænge formentlig ikke til nærmere Motivering.

Med Hensyn endelig til Ændringsforslaget Nr. 7 bemærkes følgende: Derved at Aarhus-Biblioteket faar et Frieksempplar, fritages det store kgl. Bibliotek for at afgive det ene af sine to Frieksemplarer til hint Bibliotek, hvad man oprindeligt havde tænkt sig udførligt. Nu er det vel saa, at i mange Tilfælde vil det kgl. Bibliotek anse det for stemmende med sin Interesse at beholde begge sine Frieksemplarer. Men man har dog af de Bemærkninger, hvormed Lovforslaget ledsages, faaet det Indtryk, at dette ikke gælder uden Undtagelse. For saa vidt da det kgl. Bibliotek maatte finde det uforlødent at beholde mere end et af sine Eksemplarer, har Udvalget fundet, at det vilde være naturligt, at det andet Eksempplar skænkes til det islandske Hovedbibliotek, nemlig Landsbiblioteket i Reykjavik. Den ny Slutningsbestemmelse,